

ЛАТИШ К. В.,
кандидат юридичних наук,
асистент кафедри криміналістики
(Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого)

УДК 343.98

РОЗСЛІДУВАННЯ ВАНДАЛІЗМУ: ТАКТИЧНІ ОПЕРАЦІЇ ПОШУКОВОГО РІВНЯ

Суттєву роль у розслідуванні актів вандалізму відіграють тактичні операції як інструменти розв'язання локальних (проміжних) тактических завдань розслідування злочину. На основі узагальнення матеріалів кримінальних проваджень із використанням вітчизняного та міжнародного досвіду визначено основні рівні проміжних (локальних) тактических завдань і запропоновано тактичні операції, спрямовані на вирішення пошукового рівня завдань.

Ключові слова: вандалізм, тактичні операції, пошуковий рівень тактических завдань, зміст тактических операцій.

Существенную роль в расследовании актов вандализма играют тактические операции как инструменты разрешения локальных (промежуточных) тактических заданий расследования преступлений. На основе обобщения материалов уголовных производств с использованием международного опыта определены тактические операции, направленные на решение поискового уровня тактических заданий.

Ключевые слова: вандализм, тактические операции, поисковый уровень тактических заданий, содержание тактических операций.

An important role in the investigation of acts of vandalism are playing tactical operations as tools enable local (intermediate) tactical tasks of investigation of crimes. On the basis of generalization of the materials of the criminal proceedings, with international experience, the author describes tactical operations which help to solve search level tactical tasks.

Key words: vandalism, tactical operations, search level tactical tasks, content of tactical operations.

Вступ. Важливою криміналістичною категорією є тактична операція, яка сприяє вирішенню конкретних (проміжних) тактических завдань під час розслідування злочину шляхом синтезу в певну послідовність і взаємозв'язок однайменних і різноіменних гласних слідчих (розшукувих) та негласних слідчих (розшукувих) дій, інших процесуальних дій, організаційно-технічних та інших заходів [10, с. 232]. У наукових джерелах мали місце спроби виокремлення типових тактических операцій щодо різних категорій злочинів [1; 2; 3; 4; 8; 12; 15], проте відсутні розроблення тактических операцій щодо розслідування вандалізму. Тому належальною потребою сучасної слідчої практики є формування й упровадження тактических операцій у процес розслідування вандалізму.

Постановка завдання. Метою статті є визначення тактических операцій пізнавального рівня під час розслідування вандалізму з урахуванням української та зарубіжної наукової парадигми на підставі власного узагальнення матеріалів кримінальних проваджень за ст.

ст. 178, 179, 194, 294, 296, 297, 298, 338, 347 Кримінального кодексу (далі – КК) України з 2009 року по 2014 рік.

Результати дослідження. З урахуванням нерозривного зв’язку тактичних завдань і тактичних операцій до них доцільно виділити таку тричленну концепцію тактичних проміжних (локальних) завдань під час розслідування вандалізму: пізнавальні, діагностичні та пошукові, виріщенню яких кореспонduють відповідні тактичні операції.

Пізнавальні тактичні завдання спрямовані на сприйняття, фіксацію реальної «картини» події, що відбулася. Діагностичні тактичні завдання покликані виокремити, проаналізувати інформацію, отриману в ході досудового розслідування вандалізму. До пошукових тактичних завдань розслідування вандалізму належать такі: 1) переслідування й затримання осіб, які вчинили вандалізм, або групи осіб, у тому числі по «гарячих слідах», – «затримання особи злочинця (вандала) на «гарячому» або при контролюваній реалізації предмета злочинного посягання»; 2) установлення особи злочинця-вандала – «пошук особи злочинця-вандала»; 3) пошук частин пам’ятника, вилучених із місця події, частин інших видів предмета злочинного посягання «вандалізм» – «розшук предмета злочинного посягання»; 4) пошук знарядь учинення вандалізму – «пошук знарядь учинення вандалізму»; 5) визначення кола жертв, які постраждали від злочинного посягання вандалів, – «особа потерпілого»; 6) пошук очевидців, у тому числі камер спостереження, записів відеоєкстратора, відзнятих відео, розміщених у мережі, – «очевидець».

Так, важливим є проведення такої тактичної операції, як «затримання особи злочинця (вандала) на «гарячому» або при контролюваній реалізації предмета злочинного посягання», яка має застосовуватися в тих випадках, коли здійснюється переслідування осіб, які вчинили вандалізм, або групи осіб, у тому числі по «гарячих слідах». У юридичній літературі мають місце пропозиції щодо виділення таких тактичних операцій, як «викриття злочинців» [11, с. 24], «розшук злочинця, що переховується» [1, с. 15–16]. Однак, як зазначає В.А. Журавель, тактичні операції покликані вирішувати завдання проміжного (локального) характеру, тоді як запропоновані вище тактичні операції спрямовані на вирішення стратегічних завдань, які забезпечують генеральну лінію розслідування та не можуть бути вирішенні за допомогою суперечкою тактичних засобів, тобто за рахунок проведення тактичної операції [7, с. 32]. Формульовання саме в такій редакції, як «затримання особи злочинця (вандала) на «гарячому» або при контролюваній реалізації предмета злочинного посягання», відповідає науковим тенденціям, зумовлене тактичним завданням і вимогами практики.

Теоретичною основою цієї тактичної операції є алгоритм ідентифікації, запропонований В.Я. Колдіним [9]. Ця тактична операція становить сукупність слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) дій, які проводяться під керівництвом слідчого, прокурора, котрій здійснює розслідування вандалізму. Завданням цієї тактичної операції є встановлення й виявлення особи, що вчинила вандалізм, для чого необхідно: 1) зібрати інформацію про особу, зафіксувати всі сліди, залишені на місці події, у тому числі біологічні сліди, виділення організму людини (волосся, кров, клапті шкіри, мікросліди), речі, одяг, їх частини; 2) установити коло осіб, де може знаходитися розшукуваний; 3) перевірити місця можливого знаходження злочинця. Виконання цих завдань багато в чому залежать від якості проведеного огляду місця події.

У зазначеній ситуації дії слідчого, прокурора повинні бути спрямовані на збір даних, що характеризують особу розшукованого, з’ясування його зв’язків, установлення можливо-го місцезнаходження або появи, вжиття заходів для затримання злочинця й доставки його за місцем проведення слідства.

У результаті проведеного інтер’ювання слідчих Національної поліції України вдалося з’ясувати, що найбільш оптимальний комплекс слідчих (розшукових) дій та оперативно-розшукових заходів у тактичній операції «затримання особи злочинця (вандала) на «гарячому» або при контролюваній реалізації предмета злочинного посягання» може виглядати так:

1. Переслідування «по гарячих слідах», спостереження за поведінкою вандалів у момент учинення акту вандалізму, на шляху слідування з місця події, у ході реалізації частин предмета злочинного посягання тощо.

2. Огляд місцевості, предмета злочинного посягання вандалізму, місця його подальшої реалізації, пакувального матеріалу, збирання медико-криміналістичної інформації (кров, відбитки пальців, сліди ніг, взуття, волосся тощо) [5, с. 48].
 3. Виявлення й допит свідків, очевидців.
 4. Допит потерпілого.
 5. Використання даних територіально орієнтованих систем відео– та інших видів спостереження, мобільного зв’язку (виявлення можливих камер спостереження в комерційних та інших об’єктах, які знаходяться в безпосередній близькості до місця події, поквартирні й побудинкові обходи). Слідчий може звертатися до громадськості через засоби масової інформації.
 6. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу.
 7. Ідентифікація користувача в мережі Інтернет, в основі якої лежить залишення «електронних слідів»: деякі характеристики браузера (тип, мова, вбудовані розширення, підтримка прикладних програм) та інші технічні параметри, які були передані на сервер; сторінки, що переглядалися й із яких ішло посилання; IP-адреса; дані проксі-сервера; підтримка cookie і Java; годинний пояс тощо [14, с. 252–253].
 8. Обшук особи злочинця.
 9. Обшук за місцем проживання особи злочинця та його роботи.
- Тактична операція «пошук злочинця-вандала» направлена на виявлення особи злочинця-вандала за об’єктивно й суб’єктивно встановленими даними шляхом проведення таких дій і заходів:
1. Огляд місцевості, предмета злочинного посягання вандалізму, місця його подальшої реалізації, пакувального матеріалу, збирання медико-криміналістичної інформації (кров, відбитки пальців, сліди ніг, взуття, волосся тощо).
 2. Установлення предмета вандалізму та його огляд з метою встановлення мотивів учинення вандалізму.
 3. Виявлення й допит свідків, очевидців. Під час допитів свідків (родичів, друзів, колег та ін.) з’ясовуються відомості про розшукуваного щодо його роботи, наявності достатнього грошового забезпечення, політичних поглядів, прихильності до певних радикальних угруповань.
 4. Допит потерпілого.
 5. Використання даних територіально орієнтованих систем відео– та інших видів спостереження, мобільного зв’язку (виявлення можливих камер спостереження в комерційних та інших об’єктах, які знаходяться в безпосередній близькості до місця події, поквартирні й побудинкові обходи).
 6. Складення фотороботів (наприклад, RAIPS-портрет): використання комп’ютерної програми та методів комп’ютерної графіки з метою побудови фотокомпозиційних портретів учасників кримінального правопорушення зі слів очевидців [16, с. 38]. У криміналістичній літературі висувається пропозиція щодо складення психологічного портрету (психологічного профілю) вандала за слідами, залишеними на місці події [13, с. 530–535].
 7. Установлення найближчих пунктів металоприйому, у тому числі незаконних, і допит їхніх працівників.
 8. Подання запитів до уповноважених органів з метою встановлення організацій, які зверталися з клопотанням про отримання дозволу на проведення пошукових робіт на археологічних пам’ятках, курганах тощо.
 9. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу.
 10. Ідентифікація користувача в мережі Інтернет, в основі якої лежить залишення «електронних слідів».
 11. Обшук особи злочинця.
 12. Обшук за місцем проживання особи злочинця та його роботи.
 13. Ідентифікаційні експертні дослідження з метою ототожнення підозрюваного за залишеними ним слідами на місці події, ототожнення об’єктів, причиново пов’язаних зі злочином, за слідами, виявленими на підозрюваному, його одязі або в житлі.

Тактична операція «розшук предмета злочинного посягання» спрямована на пошук частин пам'ятника, вилучених із місця події, частин інших видів предмета злочинного посягання вандалізму. Її зміст становить такий комплекс слідчих (розшукових) дій:

1. Огляд місця події, у ході якого виявляються сліди-відображення або частини цілого предмета, знаряддя вчинення злочину, використання транспортних засобів.

2. Обшук підозрюваного та його житла.

3. Установлення виду, типу, класу об'єктів, сліди яких виявлено.

4. Використання даних криміналістичних обліків. Так, виявлені сліди злочину направляються до Науково-дослідницького експертно-криміналістичного центру МВС для перевірки за відповідними масивами оперативно-пошукових криміналістичних обліків.

5. Допит свідків (сторожів кладовища, охоронців суміжних комерційних та інших структур, що знаходяться поряд із місцем події).

6. Виявлення й допит інших можливих очевидців і свідків.

7. Установлення найближчих пунктів металоприйому, у тому числі незаконних, і допит їхніх працівників.

8. Використання даних територіально орієнтованих систем відео– та інших видів спостереження, мобільного зв'язку (виявлення можливих камер спостереження в комерційних та інших об'єктах, які знаходяться в безпосередній близькості до місця події, поквартирні й побудинкові обходи).

9. Використання даних мережевих ресурсів (пошук відеозвернень у YouTube та інших інтернет-контентах, у тому числі серед блогів, форумів, з пропозицією продажу частин предмета злочинного посягання).

10. Зняття інформації з електронних інформаційних систем або її частин.

Необхідним у межах тактичної операції «пошук знарядь учинення вандалізму» є встановлення знарядь, якими було вчинено акт вандалізму, зважаючи на те, що в 38% випадків знаряддя вчинення вандалізму залишенні в безпосередній близькості до місця події. Зазначена тактична операція матиме такий зміст:

1. Огляд місцевості й предмета вандалізму.

2. Аналіз способу та механізму вчинення, встановлення наявності професійних навичок.

3. Установлення «злочинного почерку» з метою виявлення можливого зв'язку з іншими злочинами.

4. Установлення ознак, властивостей знарядь, якими було вчинено вандалізм: вид, тип, марку, можливі пункти продажу, використану кількість, надання в оренду.

5. Отримання зразків для порівняльного дослідження.

6. Допит підозрюваного.

7. Обшук особи злочинця.

8. Обшук за місцем проживання особи злочинця та його роботи.

9. Поквартирні та побудинкові обходи.

10. Установлення й допит працівників можливих пунктів продажу знарядь, якими було вчинено вандалізм, надання в оренду.

11. Установлення навчальних закладів, у тому числі гуртків художньої самодіяльності, й опитування їхніх працівників.

12. Призначення експертиз: трасологічної, дактилоскопічної, почеркознавчої, експертизи речовин і матеріалів, грунтознавчої.

У процесі розслідування проблему становить установлення особи потерпілого внаслідок акту вандалізму. У 21% проаналізованих кримінальних проваджень щодо розслідування вандалізму не встановлено осіб, що постраждали внаслідок учинення щодо їхнього майна акту вандалізму. За результатами проведеного інтерв'ювання слідчих органів внутрішніх справ вдалося встановити, що проблему становить визначення власника майна: родичів осіб, які поховані в місці, що було піддане вандалізму, балансоутримувача пам'яток історичної, культурної та археологічної спадщини. Тому необхідним і важливим є застосування тактичної операції «особа потерпілого», до змісту якої входять такі дії та заходи:

1. Використання оперативно-розшукової інформації про осіб, що навідаються до місця розташування предмета злочинного посягання та доглядають за ним.
2. Огляд місця події.
3. Допит заявника.
4. Огляд документів і предметів.
5. Виявлення й допит осіб, які могли спостерігати факт учинення вандалізму.
6. Виявлення можливих камер спостереження в комерційних та інших об'єктах, які знаходяться в безпосередній близькості до місця події.
7. Допит підозрюваного.
8. Подання запитів до обласних, міських, сільських, селищних рад та інших уповноважених органів з метою встановлення балансуутримувача предмета, який зазнав акту вандалізму.

Отже, встановленню особи потерпілого у справах, у яких предметом злочинного посягання є пам'ятники і інші об'єкти історичної, археологічної та культурної спадщини, передує складний процес аналізу й зіставлення архівних матеріалів і норм закону. Складним є процес установлення особи потерпілого у справах «кладовищенського вандалізму», особливо зважаючи на те, що об'єктами злочинного посягання стають саме занедбані й старі могили.

З урахуванням невпинного розвитку інформаційних технологій тактична операція «очевидець» [18], метою якої є пошук очевидців, підлягає оновленню та введенню до структури «електронних накопичувачів інформації», зокрема таких як камери спостереження, записи відеореєстраторів, відзняті відео, розміщені в мережі, анкети в соціальних мережах. В.Ю. Шепітко та В.В. Білоус також зазначають, що все більше поширеними є випадки завантаження в мережу матеріалів фото-, відеофіксації злочинної діяльності, здійснюваної її автором одноосібно або у співучасті [17, с. 7]. О.Ю. Горун і С.П. Ковалчук пропонують виділити підгрупи номінальної соціальної групи, яка є певною поведінковою інноваційною моделлю, за такими ознаками: «працюючі» – регулярне перебування осіб у визначеній зоні в робочі дні тижня в часовому інтервалі з 8.00 до 19.00; «мешканці» – регулярне перебування осіб у визначеній зоні у вихідні дні тижня з 20.00 до 6.00; «учні» – регулярне перебування осіб у визначеній зоні в робочі дні тижня з 8.00 до 16.00; «працівники сервісних служб» (служби доставки, таксі тощо) – нерегулярне перебування осіб; «випадкові» – поодиноке перебування осіб (випадковий маршрут); «невідомі» – перебування осіб, поведінка яких не характеризується вищеперечисленими ознаками [6, с. 255]. У результаті проведеного інтерв'ювання слідчих органів внутрішніх справ вдалося з'ясувати, що найбільш оптимальний комплекс слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, організаційних та інших заходів в цій тактичній операції є таким:

1. Допит свідків (зокрема сторожів кладовища, охоронців суміжних комерційних та інших структур, що знаходяться поряд із місцем події).
2. Виявлення й допит інших можливих очевидців і свідків.
3. Використання даних територіально орієнтованих систем відео– та інших видів спостереження, мобільного зв'язку (виявлення можливих камер спостереження в комерційних та інших об'єктах, які знаходяться в безпосередній близькості до місця події, поквартирні й побудинкові обходи).
4. Установлення навчальних закладів, у тому числі гуртків художньої самодіяльності, й опитування їхніх працівників.
5. Пошук груп, спільнот, постів у соціальних мережах із закликами до вчинення вандалізму щодо конкретного предмета.
6. Використання даних мережевих ресурсів (пошук відеозвернень у Youtube та інших інтернет-контентах, у тому числі серед блогів, форумів).
7. Зняття інформації з електронних інформаційних систем або її частин, яке полягає в одержанні інформації з електронних інформаційних систем, що містять відповідну інформацію, у тому числі із застосуванням технічного обладнання.

Висновки. Отже, пошукові тактичні завдання розслідування вандалізму вирішуються за допомогою таких тактичних операцій, як «затримання особи злочинця (вандала) на «гачочому» або при контролюваній реалізації предмета злочинного посягання», «пошук особи злочинця-вандала», «розшук предмета злочинного посягання», «пошук знарядь учинення вандалізму», «особа потерпілого», «очевидець».

Список використаних джерел:

1. Білоус В.В. Проблеми методики розслідування фіктивного підприємництва : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / В.В. Білоус. – Х. : Б. в., 2004. – 20 с.
2. Борисенко І.В. Методика розслідування вбивств з розчленуванням трупа : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / І.В. Борисенко. – Х. : Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого, 1999. – 19 с.
3. Булулуков О.Ю. Методика розслідування вбивств при відсутності трупа : автор. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / О.Ю. Булулуков. – Х. : Б. в., 1997. – 24 с.
4. Варцаба В.М. Розслідування злочинів організованих злочинних груп (тактико-психологічні основи) : дис. ... канд. юрид. наук / В.М. Варцаба. – Х. : Б. в., 2003. – 188 с.
5. Гавриляк Е.В. Проблемы организации и проведения отдельных тактических операций при расследовании вымогательств, совершенных организованными группами / Е.В. Гавриляк // Вісник Луганської академії внутрішніх справ МВС. Спец. вип. : у 2 ч. / Академія внутрішніх справ МВС ім. 10-річчя незалежності України Луганська ; голов. ред. Е.О. Дідоренко. – Луганськ, 2005. – Ч. 2 : Виявлення, фіксація та використання доказів у процесі досудового слідства. – 2005. – С. 46–51.
6. Горун О.Ю. Використання сучасних інноваційних технологій та інновацій під час досудового розслідування у кримінальних провадження / О.Ю. Горун, С.П. Ковал'чук // Досудове розслідування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення : матеріали постійно діючого наук.-практ. семінару, 27 лист. 2015 р. / редкол. С.Є. Кучерина (голов. ред.), В.Ф. Федосеєв (заст. голов. ред.) та ін. – Х. : Право, 2015. – Вип. № 7. – С. 253–257.
7. Журавель В.В. Тактичні операції в системі криміналістичних засобів протидії злочинності / В.В. Журавель // Теорія і практика судової експертизи і криміналістики : збірник науково-практичних матеріалів / Міністерство юстиції України, Харківський науково-дослідний інститут судових експертіз ім. засл. проф. М.С. Бокаріуса ; Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого ; ред. кол.: М.Л. Цимбал, В.Ю. Шепітько, Л.М. Головченко та ін. – Х. : Право, 2006. – Вип. 6. – С. 30–36.
8. Здоровко С.Ф. Розслідування вбивств, що вчиняються організованими злочинними групами (типові тактичні операції) : [монографія] / С.Ф. Здоровко ; за ред. В.Ю. Шепітько ; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. – Х. : Гриф, 2004. – 176 с.
9. Колдин В.Я. Судебная идентификация / В.Я. Колдин. – М. : ЛексЭст, 2002. – 528 с.
10. Криміналістика : [підручник] / [В.Ю. Шепітько, В.О. Коновалова, В.А. Журавель та ін.] ; за ред. В.Ю. Шепітька. – 5-те вид., переробл. та доповн. – К. : ІнЮре, 2016. – 640 с.
11. Лисенко В.В. Проблеми криміналістичного забезпечення розслідування податкових злочинів : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / В.В. Лисенко ; Київ. нац. ун-т внутр. справ. – К., 2006. – 24 с.
12. Матусовский Г.А. Экономические преступления: криминалистический анализ / Г.А. Матусовский. – Х. : Консум, 1999. – 315 с.
13. Образцов В.А. Выявление и изобличение преступника / В.А. Образцов. – М. : Юристъ, 1997. – С. 258.
14. Пащенев Д.В. Ідентифікація користувача мережі Інтернет в цілях розслідування злочину / Д.В. Пащенев // Актуальні проблеми кримінального права, процесу та криміналістики : матеріали 2-ї Міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 8 жовт. 2010 р. : у 2 т. / Національ-

ний університет «Одеська юридична академія», Міжнародний гуманітарний університет, Одеський національний університет ім. І. Мечнікова, Львівський національний університет ім. І. Франка, Прикарпатський юридичний інститут Львів. держ. ун-ту внутр. справ. – Одеса, 2010. – Т. 2 : Кримінальний процес, криміналістика, оперативно-розшукова діяльність та судова експертиза. – 2010. – С. 252–253.

15. Полях А.М. Криміналістична характеристика та основи розслідування контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів : дис. ... канд. юрид. наук / А.М. Полях. – Х. : Б. в., 2009. – 196 с.

16. Шепітько В.Ю. Проблемные лекции по криминалистике : [учебное пособие] / В.Ю. Шепітько. – Х. : Видавнича агенція «Апостиль», 2012. – 152 с.

17. Шепітько В.Ю. Роль сучасних інформаційних технологій у встановленні особи злочинця / В.Ю. Шепітько В. Ю. Білоус // Теорія та практика судової експертизи і криміналістики : збірник наукових праць / ред. кол.: М.Л. Цимбал, В.Ю. Шепітько, Л.М. Головченко та ін. – Х. : Право, 2014. – Вип. 14. – 488 с.

18. Харьковская милиция разыскивает свидетелей, которые видели, кто повредил памятник с Вечным огнем [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.057.ua/news/815192>.

19. Юшкевичюте Я.Ч. Применение метода составления профиля преступника в Литве / Я.Ч. Юшкевичюте // Теорія і практика судової експертизи і криміналістики : збірник науково-практичних матеріалів / Міністерство юстиції України, Харківський науково-дослідний інститут судових експертіз ім. засл. проф. М.С. Бокаріуса ; Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого ; ред. кол.: А.П. Заєць, М.Л. Цимбал, В.Ю. Шепітько та ін. – Х. : Право, 2004. – Вип. 4. – 656 с.

ЛУЧКО О. А.,
старший викладач
кафедри правових дисциплін
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 343. 13

ЩОДО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ІМУНІТЕТУ

Досліджено кримінальний процесуальний імунітет, проаналізовано існуючі підходи до його визначення та правової природи, визначено поняття цього інституту та його складові частини, а також його відображення в чинному КПК України.

Ключові слова: кримінальний процесуальний імунітет, кримінальна відповідальність, особливий порядок кримінального провадження, процесуальні обов'язки.

Исследован уголовный процессуальный иммунитет, проанализированы существующие подходы к определению его правовой природы, определено понятие этого института и его составляющие, а также его отображение в действующем УПК Украины.

Ключевые слова: уголовный процессуальный иммунитет, уголовная ответственность, особый порядок уголовного производства, процессуальные обязанности.

